

25 ΙΟΥΝΙΟΥ 2023

† ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ

Ἀπόδοσις τοῦ γενεσίου τοῦ Προδρόμου. Φεβρωνίας ὁσιομάρτυρος (†304). Ὅρεντίου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ μαρτύρων.

Ἦχος β'. Ἐωθινὸν γ'.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος Δι-Θ

Η ε ο ο ο ο ος Κυ υ ρι ος και ε πε φα
νεν η μιν ευ λο γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο
νο μα τι Κυ ρι ι ι ου ου

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Η ε ος Κυ υ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν
ευ λο γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα
τι Κυ ρι ι ι ου

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Τὸ Ἀναστάσιμον.

Ο τε κα τη ηλ θες προς τον θα να τον η ζω η η
α θα α να τος το τε τον Α δην ε νε εκρωσας

τη ἀστραπή της Θεότητος ὁ τέλει καὶ τοὺς
τέθνεωτας ἐκ τῶν καταχθονίων ἀνεέστη
σας πασαὶ ἀδυναμειῶν ἐπουρανίων ἐ
κραυγάζον Ζωοδοτὰ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν
δοξοδοξάσαι

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πανταὺπερ ἐννοίαν πανταὺπερ ἐνδοξά
τασα Θεοτοκίμωστηρία τη ἀγνεία εσφρα
γισμε ἐνηκαίπαρθε νιαφυλαττο με ἐνη
Μητῆρ ἐγνωσθῆς ἀψευδῆς Θεὸν τεκουσα ἀλη
θινὸν αὐτὸν ἰκετεύεσω θηναιτάς ψυχὰς ἡ
μῶνων

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Μετὰ τὴν ἀ' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος Δι-θ

Οὕσχη ἡμῶν Ἰωσήφ ἀποτοξυλοῦ
καθελὼν τὸ ἀχραντὸν σου Σωωωω ωωωμῶσιν

δο νι κά θα ρα ει λησας και α ρω ω μα σιν εν
μνη μα τι και νω κη δευ σας α πε θε το αλ λα τρι η
με ρος α νεστης Κυ υ ρι ε πα ρε χων τω κο σμω το
με γα ε ε ε λε ος Δ
Δόξα.

Ταις μυ ρο φο ο ροις Γυ ναι ξι πα ρα το μνη
μα ε πι στας ο Αγ γε λος ε βο ο ο ο ο ο α ε
τα μυ ρα τοις θνη τοις υ παρ χει αρ μο ο δι α Δ
Χρι στος δε δι α φθο ρας ε δει χθη αλ λο τρι ος ε αλ λα
κραυ γα σα τε α νε στη ο Κυ υ ρι ος πα ρε χων
τω κο σμω το με γα ε ε ε λε ος Δ
Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Υπερ δε δο ξα σμε ε νη υ παρ χεις Θε ο
το κε Πα ρθε νε υ μνου μεν σε ε δι α γαρ του Σταυ ρου
του Υι ου σου κα τε βλη θη ο Α δης και ο θα να
τος τε θνη κε ε νε κρω θεν τες α νε ε στη μεν και ζω
ης η ξι ω θη μεν ε τον πα ρα δει σον ε λα βο μεν

την ἀρχαίαν ἀπολαυσίν διό ευχαριστούντες
δοξολογούμεν ὡς κραταίον Χριστόν τὸν Θεὸν ἡ
μῶν καὶ μονοπόλυ ἐ ἐ ἐ λέον

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Τὸν λίθον τοῦ μνηματός σφραγίσθη ναὶ μηκωλυ
υ υ υ υ υ σὰς τὴν πετραντῆς πῖ ι στε ὡς ἀ
ναστας παρῆσ χεσ πασι Κυριε δο ο ο ξα σοι
Δόξα.

Τῶν μαθητῶν σου ὁ χορὸς συν Μυροφο
ροῖς γυναιξίν ἀγαλλεται σὺ φω ὦ ὦ ὦ ὦ ὦ νως
κοινην γὰρ εὐορτήν συναυτοῖς εὐορτά αζομέν
εις δόξαν καὶ τιμὴν τῆς σῆς ἀναστασεως καὶ δι αυ
τῶν φιλανθρωπε Κυ υ ρι ε τω λα ὦ σου παρασχου
το με γα ε ε ε λε ος

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Υπερ εὐλογῆ με ἐ νη ὑ παρχεις Θε ο
το κε Παρθε νε ὑ μνημεν σε διὰ γὰρ τοῦ ἐκ σου

σαρκω θε εν τος ο Α της ηχ μα λω τι σται ο Α
 δαμ α να κε κληται η κα τα ρα νε νε ε κρω ται
 η Ευ α η λευ θε ρωται ο θα να τος τε θα να α
 τωται και η μεις ε ζω ο ποι η θημεν δι ο α νυ
 μωντες βο ω μεν ευ λο γη τος Χριστος ο Θε ος η μων
 ο ου τως ευ δο κη σας δο ο ο ξα σοι

Εὐλογητάρια σύντομα, Ἦχος π̣̣̣ϛ Κε ρ

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
 και ω μα τα σθ
Των Α γγε ε λων ο δη η μος κα τε πλα α γη
 ο ρω ων σε εν νε κροις λο γι σθεντα τϛ θα να α
 τϛ δε Σω ω τερ την ι σχυ υν κα θε λο ον τα και συν
 ε αυ τω τον Α δαμ ε γει ραν τα και εξ α δϛ
 παν τας ε λευ θε ρω ω σα αν τα

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σθ^{u q}

Tι τα μυρασυμπαθως τοις δακρυσι^{v' z} ω μαθη

τριαι κιο να τε^{u q} ο αζραπτων εν τω τα φω Α

γγελος προ σε φθεγγετο ταις μυροφοροις^{u q} ι δε τε υ

μεις τον τα α φον και η σθη τε^{u q} ο Σωτηρ γαρ ε

ξα νε εστη τσ μνη μα α τος^{u q}

Eυ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σθ^{u q}

Λι ανρω ι μυροφοροι εδραμον προς το μνη

μα σθθη νο λο γσσαι^{u q} αλλ ε πε στη προς αυ τας ο

Α γγελος και ει ει πε θρη νσ ο και ρος πε παυ ται

μη κλαιε τε^{u q} την α να στα σιν δε Α πο στο λους ει ει

πα α τε^{u q}

Eυ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σθ^{u q}

Mυ ρο φο ο ροι γυ ναι αι κες με τα μυ υ ρων

ελ θς ς σαι προς το μνη η μα σς Σωτηρ^{υρ} εν η χς ς εν
το Α γγε ε λς προς αυ τα ασφθε γγο με ε νς τι με
τα νε κρων τον ζων τα λο γι ζεσθε^{υρ} ως Θε ος
γαρ ε ξα νε ε στη τς μνη η μα α τος^{υρ}

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω^{ν'} και Α γι ω Πνευ μα
τι^{υρ}

Π ρο σκυ νς ς μεν Πα τε ε ρα και τον τς ς τς
Υι ο ον τε και το Α α γι ον Πνευ μα^{υρ} την α γι ι
αν Τρι α α δα εν μι α α τη ου σι ι α συν τοις
Σε ρα φειμ κρα ζον τες το Α α γι ος Α γι ος^{υρ} Α
γι ος ει Κυ ρι ι ε^{υρ}

Κ αι νυ υν και α ει και εις τς αι ω νας των
αι ω νων α μην^{υρ}

Ζ ω ο δο ο την τε κς ς σα ε λυ τρω ω σω Παρ
θε ε νε τον Α δα αμ α μαρ τι ας^{υρ} χαρ μο νη ην δε
τη Ε ευ α α ντι λυ υ πης πα ρε ε σχες ρευ σαν τα

ζω ης ^{ν'}₂₂ ι θυ νε προς ταυ την δε ^υ₉ ο εκ σαρκω θεις

Θε ος και αν θρω ω πος ^υ₉

A λλη λϑ ï α A λλη λϑ ï α ^{ν'}₂₂ A λλη λϑ

ï α δο ο ξα σοι ο Θε ος ^υ₉ (δισ)

Τὸ τρίτον

A λλη λϑ ï α A λλη λϑ ï α ^{ν'}₂₂ A λλη

λϑ ϑ ï ï α δο ο ξα σοι ο Θε ^χ ο ο ο ο ο ος ^υ₉

Εὐλογητάρια ἀργοσύντομα,
κυρ-Πέτρου Πελοποννησίου τοῦ Λαμπαδαρίου.
Τὰ λεγόμενα καὶ Ἄγιορείτικα.

Ἦχος ^π₄ Κε ρ

E υ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα

ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α

α σα ^υ₉

T ω ω ω ω ν A α γ γε ε ε λω ω ν ο δη η

η μοσ ^{ν'}₂₂ κα τε πλα γη ο ρω ω ω ν σε ^{ν'}₂₂ ε εν νε ε

κροιοι οι οισ λο γι σθεε ε ε ντα ^υ₉ τϑ θα να

τϑ ϑ δε ε Σω ω ω τερ τη ην ι ι σχυ υ υ υν

κα θε λο ο ο ο ντα και αι συν ε ε α αυ
τω το ον Α δαμ ε γει ει ρα α α ντα
και εξ α δσ πα α α ντας ε ε λε ευ θε ρω ω
ω σα α α ντα

Ευ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα
ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α
α σσ

Τι ι ι ι τα α μν υ υ ρα συμ πα θως
τοι ο ις δα α κρυ υ σιν ω ω μα α θη η η τρι αι
κι ρ να α α α τε ο ο α στρα α α πτων
εν τω τα φω α α γγε ε λος προ σε φθε ε γγε ε
το ο ο ταις μν ρο φο ο ο ροις ι ι δε
τε ε υ υ μει εις τον τα α α φον και η η σθη η
η τε ο Σω τη η η ρ γαρ ε ξα νε ε ε στη η τσ
μνη η η μα α α τος

Ευ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα

ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α
α σϝ

Α ι ι α αν πρω ω ω ι μυ ρο

φο ο ροι ε δρα α μον προς το μνη η μα α

σϝ ϝ ϝ θρη νο λο γϝ ϝ ϝ ϝ σαι αλλ ε πε

στη η προ ος α αυ τας ο ο Α α α γγε λος και

ει ει ει ει πε θρη η νϝ ο ο και αι ρος πε

ε παυ ται μη κλαι αι ε ε ε τε την α να

α α στα σι ιν δε α πο ο στο ο λοις ει ει

ει παα α α τε

Ε υ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα

ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α

α σϝ

Μ υ υ υ υ ρο ο φο ο ο ροι οι γυ ναι

αι αι κες με τα μω ρων ελ θϝ ϝ ϝ σαι προ ος

το ο μνη η η η μα σου Σω ω ω τερ ε νη

χϝ ϝ ντο Α γγε ε ε λϝ²² προς αυ τας φθε γγο
με ε ε νϝ τι με τα α νε ε κρω ω ων τον ζω
ω ω ντα λο γι ι ζε ε ε σθε⁹ ως Θε ο ο ος
γαρ ε ξα νε ε ε στη η τϝ μνη η η μα α α α
τος⁹

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι και αι Υι υι ω και
αι Α γι ω Πνε ευ μα α α τι⁹

Π ρο ο ο ο σκυ υ νϝ ϝ ϝ με εν Πα τε
ε ε ρα²² και τον τϝ τϝ Υι ο ο ον τε και αι το ο

Α α α α γι ον Πνεε ε ευ μα⁹ τη η η ην

Α α γι ι ι αν Τρι α α α δα εν μι α τη

ϝ σι ι ι α²² συν τοι ο ις Σε ε ρα α φιμ²² κρα α

ζο ο ντες το Α α α γι ος Α α γι ι ι ος⁹

Α α γι ι ο ος ει Κυ υ υ ρι ι ι ι ε⁹

Κ αι νυ υ υν και α α ει²² και εις τϝς αι

ω ω νας τω ων αι ω ω ω νωων α α μην⁹

Z ω ω ω ω ο ο δο ο ο την τε κϛ ϝ ϝ
σα²² τον Α δαμ α μαρ τι ας ε ε λυ υ τρω ω ω
ω σω Παρ θε ε ε ε νε⁹ χα αρ μο νη η ην
δε τη η Ε ε ε ευ α²² α α ντι ι λυ υ υ υ
πης πα ρε ε ε ε σχες⁹ ρευ σα ντα α ζω ω ης²²
ι ι θυ νε προς τα αυ τη η ην δε⁹ ο εκ
σϛ ϝ ϝ σαρκω θει εις Θε ε ο ος και α α αν
θρω ω ω πος⁹

A λλη λϛ ι α Α λλη λϛ ϝ ι ι α Α
λλη λϛ ϝ ι ι α δο ο ο ξα σοι ο ο Θε ε
ε ος⁹

Τὸ τρίτον.

A λλη λϛ ι α Α λλη λϛ ϝ ι ι α Α
λλη λϛ ϝ ι ι α δο ξα α σοι οι οι ο Θε ε ο ο
ο ο ος⁹

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:
Ὅτι ἠυλόγηταί Σου...

ΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ἡ Ὑπακοή. ᾠχος β΄.

Μετὰ τὸ πάθος, πορευθεῖσαι ἐν τῷ μνήματι, πρὸς τὸ μυρίσαι, τὸ σῶμά σου αἰ γυναῖκες, Χριστὲ ὁ Θεός, εἶδον Ἀγγέλους ἐν τῷ τάφῳ καὶ ἐξέστησαν· φωνῆς γὰρ ἤκουον ἐξ αὐτῶν, ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί.

ᾠχος Βου ϐ

Ἀντίφωνον Α

Ε ν τῶ οὐρανῷ τα ὀμματα ἐκπέμπω μου

τῆς καρδίας πρὸς σε Σωτηρ σῶσον με σηεπιλαμψει ϐ

Ε λεησον ἡμας τοὺς πταιόντας σοι πολυα

καθεκαστηνωραν ὦ Χριστε μὲ καιδος προτελους ϐ

τροπους του μετανοει ειν σοι ϐ

Χ Δ οξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευ

ματι και νυν και αι και εις τους αιωνων αι ϐ

ωνων μην ϐ

Α γιω Πνευματι το βασιλευειν πελειτο

αγια ζειν το κινειν την κτισιν Θεοος γαρ ϐ

εστιν ομοουσιος Πατρι και λογω ϐ

Ἀντίφωνον Β΄

Ε ι μη ο τι Κυ ρι ος ην εν η μιν τις
ι κα νο ος σω ος φυ λαχθηναι εκ του εχ θρου α
μακai αν θρω πο κτο ο νϛ

Τ οis ο δου σιν αυ των μη πα ρα δω ως Σω τερ
τον σον δου λον λε ε ον τος τρο πον κατ ε μου κι
νϛ εν ται και γα αρ οι εχ θροι οι μϛ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην

Α γι ω Πνευ μα τι ζω αρ χι ι α και γε ε
ρα ας παν τα γαρ τα κτι στα ως Θε ος ων δυ να μοι συν
τη ρει εν Πα τρι ι δι Υι ου ου δε

Ἀντίφωνον Γ

Ο ι πε ποι θε τες ε πι Κυ ρι ον ε οι
κα σιν ο ρει τω α γι ω οι ου δα μως σα λευ ον ται
προ σβο λαι αις του Βε λι ι αρ

Ε ν α νο μι αις χει ρας αυ των μη εκ τει
να τωσαν οι θει ως ζωντες **ε** ου γαρ ε α Χρι στος τη
ρα βδω τον κληρον αυτου **ε**

Χ **Δ** ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην **ε**

Α γι ω Πνευ μα τι προ σπη γα α ζει πα σα
σο φι α εν θεν χα ρις Α α πο στολοις και τοις αθλοις κα τα
στε ε φονται Μαρ τυρες **υ** και προφη η ται ο ρω σι **ε**

Τὸ Προκείμενον.

Χ **Ε** ξε γερ θη τι Κυ ρι ε ο Θε ος μου
εν προ στα γμα τι ω ε νε τει λω και συ να γω γη
λαων κυ κλω σει σε **ε**

Στίχος α΄. Κύριε ὁ Θεός μου, ἐπὶ σοὶ ἤλπισα· σῶσόν με ἐκ πάντων τῶν διωκόντων με καὶ ρῦσαί με.

Χ **Ε** ξε γερ θη τι Κυ ρι ε ο Θε ος μου
εν προ στα γμα τι ω ε νε τει λω και συ να γω γη

λαων κυ κλω σει σε ^ε

Στίχος β'. Ανάστηθι, Κύριε, ἐν ὀργῇ σου, ὑψώθητι ἐν τοῖς πέρασι τῶν ἐχθρῶν σου.

^χ Ε ξε γερ θη τι Κυ ρι ε ο Θε ος μου

εν προ στα γμα τι ω ε νε τει λω ^χ και συ να γω

γη λαων κυ κλω σει σε ε ε ^ε

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Σταθερὸν Προκείμενον ὄρθρου.

Ψαλμὸς ρν' (150).

Ἦχος ^ε Δι - θι

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον ^ε

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ. ^Δ

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον ^ε

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. ^Δ

Α ι νε σα α τω πνο η η η ^ε πα σα τον

Κυ ρι ^χ ο ο ον ^Δ

Εὐαγγέλιον.

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως

τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ)

Ὁ διάκονος: Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς: Ἐκ τοῦ κατὰ Μᾶρκον ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεύς ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ἐωθινὸν Γ'

Ἐκ τοῦ κατὰ Μᾶρκον (ιστ' 9-20).

Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς πρῶτῃ σαββάτου, ἐφάνη πρῶτον Μαρίᾳ τῇ Μαγδαληνῇ, ἀφ' ἧς ἐκβεβλήκει ἑπτὰ δαιμόνια. Ἐκείνη πορευθεῖσα ἀπήγγειλε τοῖς μετ' αὐτοῦ γενομένοις, πενθοῦσι καὶ κλαίουσι, κἀκεῖνοι ἀκούσαντες ὅτι ζῆ καὶ ἐθεάθη ὑπ' αὐτῆς, ἠπίστησαν. Μετὰ δὲ ταῦτα δυσὶν ἐξ αὐτῶν περιπατοῦσιν ἐφανερῶθη ἐν ἑτέρᾳ μορφῇ, πορευομένοις εἰς ἀγρόν. Κἀκεῖνοι ἀπελθόντες ἀπήγγειλαν τοῖς λοιποῖς· οὐδὲ ἐκείνοις ἐπίστευσαν. Ὑστερον ἀνακειμένοις αὐτοῖς τοῖς ἑνδεκά ἐφανερῶθη, καὶ ὠνείδισε τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν καὶ σκληροκαρδίαν, ὅτι τοῖς θεασαμένοις αὐτὸν ἐγηγερόμενον οὐκ ἐπίστευσαν. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Πορευθέντες εἰς τὸν κόσμον ἅπαντα κηρύξατε τὸ εὐαγγέλιον πάσῃ τῇ κτίσει. Ὁ πιστεύσας καὶ βαπτισθεὶς σωθήσεται, ὁ δὲ ἀπιστήσας κατακριθήσεται. Σημεῖα δὲ τοῖς πιστεύσασιν ταῦτα παρακολουθήσει· ἐν τῷ ὀνόματί μου δαιμόνια ἐκβαλοῦσι· γλώσσαις λαλήσουσι καιναῖς· ὄφεις ἄροῦσι· κἂν θανάσιμόν τι πίωσιν, οὐ μὴ αὐτοὺς βλάψει· ἐπὶ ἀρρώστους χεῖρας ἐπιθήσουσι, καὶ καλῶς ἔξουσιν. Ὁ μὲν οὖν Κύριος μετὰ τὸ λαλήσαι αὐτοῖς ἀνελήφθη εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐκάθισεν ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ. Ἐκεῖνοι δὲ ἐξεληθόντες ἐκήρυξαν πανταχοῦ, τοῦ Κυρίου συνεργοῦντος καὶ τὸν λόγον βεβαιοῦντος διὰ τῶν ἐπακολουθούντων σημείων. Ἀμήν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, *** τὸν μόνον ἀναμάρτητον. *** Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν *** καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν *** ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν· *** σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, *** ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, *** τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. *** Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν *** τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν· *** ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ *** χαρὰ ἐν ὄλω τῷ κόσμῳ. *** Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, *** ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. *** Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, *** θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.**

Ο Ν΄ ΨΑΛΜΟΣ

Ε λε η μον ε λε η σον με ο Θε ος κα
 τα το με γα ε λε ος σθ και κα τα το πλη θος
 των οικτιρωμων σθ ε ξα λειψον το α νο μη μα μθ

Ε πι πλει ον πλυνον με α πο της α νο μι ι
 ας μθ και α πο της α μαρ τι ας μθ κα θα ρισον
 με

Ο τι την α νο μι αν μθ ε γω γι νω σκω και
 η α μαρ τι α μθ ε νω πι ον μθ ε στι δι α παν
 τος

Σ οι μο νω η η μαρ τον και το πο νη ρον ε
 νω πι ον σθ ε ποι οι η σα ο πως αν δι και
 ω θης εν τοις λο γοις σθ και νι κη σης εν τω κρι νε σθαι
 σε

Ι δε γαρ εν α νο μι αις συ νε λη φθη και εν α
 μαρ τι ι αις ε κισ ση σε με η μη τηρ μθ

Ι δου γαρ α λη θει αν η γα α πη σας τα α
 δη λα και τα κρυ φι α της σο φι ι ας σ ε δη λω σας
 μοι

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ ἀρχιερέως.

Ι δ ο ο ο ο ο ο γα αρ α λη η η η
 θει αν η η η γα πη η σα ας τα α δη λα
 και αι τα κρυ υ φι ι α τη η η ης σο ο
 φι ι ι α ας σ ο ο ε δη λω ω ω ω σα α α
 α α ας μοι οι οι οι
 Ὁ ἀ' χορός.

Ε ις πολ λα ε ε τη δε σπο ο τα

Ρ αν τι εις με υσ σω πω και κα θα ρι σθη η σο
 μαι πλυ νεις με και υ περ χι ο να λευ κανθη σομαι

Α κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν και ευ φρο
 συ νην α γαλ λι α σονται ο στε α τε τα πει νω με
 να

A πο ψρε ψον το προ σω πον σα α πο των α
μαρ τι ων μη και πα σας τας α νο μι ας μη ε ξα λει
ψον

K αρ δι αν κα θα ραν κτι σον εν ε μοι ο Θε
ος και πνευ μα ευ θες εγ και νι σον εν τοις εγ κα τοις
μη

M η α πορ ρι ψης με α πο τσ προ σω πσ και
το Πνευ μα στ ο α γι ον μη αν τα νε λης απ ε
μη

A πο δος μοι την α γαλ λι α σιν του σω τη
ρι ου στ και πνευ μα τι η γε μο νι κω στη ρι ξον
με

Δ ι δα ξω α νο μου σ τας ο δς στ και α σε
βεις ε πι σε ε πι στρε ψσ

P υ σαι με εξ αι μα των ο Θε ος ο Θε ος της
σω τη ρι ι ας μη α γαλ λι α σε ται η γλω σσα μη την

δι και ο συνησθ

Κυριε τα χειλη μου ανοιξεις και το

στομαμα να γγει την αινεσινσθ

Οτι ειη θελησας θυσιαν εδωκα αν

ο λοκαυτωματα ουκ ευδοκησεις

Θυσιατω θεω πνευμα συντετριμενον

καρδιαν συντετριμενην και τεταπεινωμενην

ο θεος ουκ εξουδενωσει

Αγαθυνον Κυριε εν τη ευδοκια

στηνσιν και οι κοδομηθητω τα τειχη Ιε

ρσ σαλημ

Τοτε ευδοκησεις θυσιαν δι και ο συ

νης αναφοραν και ο λοκαυτωματα

Τοτε ανοισσιν επι το θυσιαστηριον

σμοσσχς και ελεησον με ο θεος

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευματι

Ταῖς τῶν Ἀποστόλων πρεσβείαις ἐλεήμονε

ἐξαλειψόντα πλήθων ἐμῶν ἐκκληματῶν

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶ-

νων Ἀμήν. Ταῖς τῆς Θεοτοκοῦ πρεσβείαις ἐλε-

ήμονε ἐξαλειψόντα πλήθων ἐμῶν ἐκκλημα-

τῶν

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλήθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου

ἐξαλειψόντο ἀνομήμα μὲ

Ανάστας ὁ Ἰησοῦς ἀποτομή κα-

θῶς προειπὼν ἐδώκεν ἡμῖν τὴν αἰωνίον

ζῶην καὶ μέγα ἔλεος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ
οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

Τὰ αὐτὰ εἰς ἄργον μέλος.

Ἦχος Δι-θ

Δοξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ

Πνεύματι ἁγίῳ καὶ ἐκκληματῶν Ἀποστόλων πρε-

σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε
ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε
μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

Κ αι νυν και α α ει και εις τας αι ω νας των αι
ω νων α α μη η ην ταις της Θε ο το κς πρε ε
σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε
ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε
μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

Ἐλέησον με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου
ε ξα λειψον το α νο ο ο
μη μα α μς

Α να στας ο Ι η σης α πο τς τα
α α α α φς κα α θω ω ως προ ο ει ει ει
πεν ε ε δω κεν η η μιν την αι ω νι ι
ον ζω ω ην και με ε γα ε ε λε ε ε
ο ο ο ος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

* * *

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ Ἀναστάσιμος μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ ὁ τῆς Ἀγίας.

Ῥδὴ α΄. Ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ΄.

Ποίημα Ἰωάννου μοναχοῦ

(τοῦ Δαμασκηνοῦ).

Ῥχος β΄. Ὁ εἰρμός.

Ἐν βυθῷ κατέστρωσέ ποτε, τὴν φαραωνίτιδα, πανστρατιὰν ἢ ὑπέροπλος δύναμις, σαρκωθεὶς ὁ Λόγος δέ, τὴν παμμόχθηρον ἀμαρτίαν ἐξήλειψεν, ὁ δεδοξασμένος, Κύριος· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὁ τοῦ κόσμου ἄρχων Ἀγαθέ, ᾧ ἀπεγραψάμεθα, τῇ ἐντολῇ τῇ σῆ μὴ πειθαρχήσαντες, τῷ Σταυρῷ σου κέκριται· προσβαλὼν γὰρ σοι ὡς θνητῷ, περιπέπτωκε τῷ τῆς ἐξουσίας κράτει σου καὶ ἀσθενῆς διήλεγκται.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Λυτρωτῆς τοῦ γένους τῶν βροτῶν, καὶ τῆς ἀκηράτου ζωῆς ἀρχηγός, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθας· τῇ γὰρ ἀναστάσει σου, διεσπάραξας τοῦ θανάτου τὰ σπάργανα, ἦν δοξολογοῦμεν ἅπαντες· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὑπερτέρα πέφηνας Ἀγνή, πάσης ἀοράτου τε καὶ ὄρατῆς, ἀειπάρθενε κτίσεως· τὸν γὰρ Κτίστην τέτοκας, ὡς εὐδόκησε σαρκωθῆναι ἐν μήτρᾳ σου, ᾧ σὺν παρρησίᾳ πρέσβευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ τῆς Ἀγίας ὁ παρών, οὔ ἢ ἀκροστιχίς·

Ῥμνοὶς σε μέλπω προσφόρως Φεβρωνία.

Ποίημα Θεοφάνους.

Ῥδὴ α΄. Ῥχος πλ. δ΄. Ῥγρὰν διοδεύσας.

Στίχ. Ἀγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὑπέρμαχε δόξης τῆς τοῦ Χριστοῦ, παράσχου μοι χάριν, Φεβρωνία καὶ φωτισμόν, τὴν σὴν εὐφημῆσαι φωτοφόρον, καὶ σεβασμίαν πανήγυριν ἄσμασι.

Στίχ. Ἀγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μελέτη θανάτου διηνεκεῖ, λαμπρύνασα Μάρτυς, Φεβρωνία σου τὴν ψυχὴν, ἔδραμες πρὸς ὕψος μαρτυρίου, διὰ βασάνων πολλῶν προσαχθεῖσα Χριστῷ.

Δόξα.

Νεώσασα πόνοις ἀσκητικοῖς, τὴν ἄρουραν Μάρτυς, τῆς καρδίας

σου τηλαυγῶς, Μαρτύρων ἐδρέψω τοὺς στεφάνους, ἀθλητικῶς τῷ Θεῷ ἡμῶν ἄδουσα.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ὁ νεύματι πάντα δημιουργῶν, ἐκ σοῦ Θεομητορ, ἐσαρκώθη· ὄν εὐσεβῶς, ποθήσασα κόρη Φεβρωνία, μαρτυρικῶς ἐν αὐτῷ προσενήνεκται.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Ἀναστάσιμος.

ᾠχος β'. Ὁ εἰρμός.

Ἐξήνηθησεν ἡ ἔρημος, ὡσεὶ κρίνον Κύριε, ἡ τῶν ἐθνῶν στειρεύουσα, Ἐκκλησία τῇ παρουσίᾳ σου, ἐν ᾗ ἐστερεώθη ἡ καρδία μου.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἡ κτίσις ἐν τῷ πάθει σου, ἡλλιοῦτο βλέπουσα, ἐν εὐτελεῖ προσχήματι, ὑπ' ἀνόμων μυκτηριζόμενον, τὸν ἐδράσαντα πάντα θείῳ νεύματι.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἐκ χοῶς κατ' εἰκόνα με, τῇ χειρὶ σου ἔπλασας, καὶ συντριβέντα πάλιν δέ, εἰς χοῦν θανάτου δι' ἁμαρτίαν Χριστέ, συγκαταβάς εἰς ἄδην συνανέστησας.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὰ τάγματα ἐξέστησαν, τῶν Ἀγγέλων Πάναγνε, καὶ τῶν ἀνθρώπων ἔφριξαν, αἱ καρδίαι ἐπὶ τῷ τόκῳ σου· διό σε Θεοτόκον πίστει σέβομεν.

Τῆς Ἀγίας. ᾠδὴ γ'.

ᾠχος πλ. δ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Στίχ. Ἀγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰσχυσας τῷ Πνεύματι, καταβαλεῖν ὄφρὺν ἔνδοξε, τυραννικὴν, καὶ πολυθείας, Φεβρωνία τὸ ἄθεον.

Στίχ. Ἀγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σὺ νῦν ἐστερέωσας, τῇ κραταιᾷ χειρὶ Δέσποτα, μαρτυρικῶς, ἀγωνιζομένη, Φεβρωνίαν τὴν ἔνδοξον.

Δόξα.

Σῶμά σου τεμνόμενον, ὑπὲρ Χριστοῦ ἀγνή πάνσοφε, μαρτυρικῶς, σὺ τοῦ Παραδείσου, ἐγεώργεις ἀπόλαυσιν.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Εὗρέ σε βοήθειαν, τὴν Θεομήτορα Πάναγνε, ἡ εὐκλεής, Μάρτυς Φεβρωνία, καὶ τυράννους κατήσχυνε.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μεσώδιον Κάθισμα τῆς Ἀγίας.
Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ποθήσασα Χριστόν, τὸν ὠραῖον ἐν κάλλει, ἐχώρησας τομῶς, πρὸς
μεγίστους ἀγῶνας, δι' ὧν τὸν ἀρχέκακον, παντελῶς ἐθανάτωσας·
οὗ με λύτρωσαι, τῶν πολυπλόκων παγίδων, ὁδηγοῦσά με, ταῖς
σαῖς εὐχαῖς Φεβρωνία, πρὸς θείαν μετάνοιαν.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Νηδυῖ μητρικῆ, Ἰωάννης σκιρτήσας, φερόμενον ἀγνή, τὸν Θεὸν ἐν
γαστρὶ σου, ἐπέγνω θεία χάριτι, καὶ πιστῶς προσεκύνησεν· ἀλλὰ
δέομαι, σὺν τῷ Προδρόμῳ Παρθένε, καθικέτευσον, ὃν
ἐσωμάτωσας Λόγον, σωθῆναι τὸν δοῦλόν σου.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεύς...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.
Κοντάκιον. Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἀνέστης Σωτήρ, ἐκ τάφου παντοδύναμε, καὶ ἄδης ἰδὼν, τὸ θαῦμα
ἐξεπλήττετο, καὶ νεκροὶ ἀνίσταντο, καὶ ἡ κτίσις ἰδοῦσα συγχαίρει
σοι, καὶ ὁ Ἄδὰμ συναγάλλεται, * καὶ κόσμος Σωτήρ μου ἀνυμνεῖ
σε αἰεί.

Ὁ Οἶκος.

Σὺ εἶ τὸ φῶς τῶν ἐσκοτισμένων, σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις πάντων, καὶ ἡ
ζωὴ τῶν βροτῶν, καὶ πάντας συνανέστησας, τοῦ θανάτου τὸ
κράτος Σωτήρ σκυλεύσας, καὶ τοῦ ἄδου τὰς πύλας συντρίψας
Λόγε, καὶ οἱ θνητοὶ κατιδόντες τὸ θαῦμα ἐθαύμαζον, καὶ πᾶσα
κτίσις συγχαίρει ἐν τῇ σῇ ἀναστάσει, Φιλάνθρωπε. Διὸ καὶ
πάντες δοξάζομεν, καὶ ὑμνοῦμεν τὴν σὴν συγκατάβασιν, * καὶ
κόσμος Σωτήρ μου ἀνυμνεῖ σε αἰεί.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΕ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῆς Ἀγίας Ὁσιομάρτυρος καὶ
πολυάθλου Φεβρωνίας.

Στίχ. Προῖξ τῇ γυναικῶν καλλονῇ Φεβρωνία,

Τομὴ κεφαλῆς· ὡς καλή σοι προῖξ γύναι!

Δῶκε δὲ Φεβρονίη ξίφει αὐχένα εἰκάδι πέμπτη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ὁρεντίου, καὶ τῶν ἕξ

γνησίων ἀδελφῶν αὐτοῦ, ὧν τὰ ὀνόματα Φαρνάκιος, Ἔρωσ, Φῖρμος, Φιρμῖνος, Κυριακός, καὶ Λογγῖνος.

Στίχοι. Εἰς τὸν Ὁρέντιον.

Ἐκδὺς θαλάσσης ζῶν Ὁρέντιος βάθους,
Ἐν γῆ τελευτᾷ καὶ πρὸς οὐρανὸν τρέχει.

Εἰς τὸν Φαρνάκιον.

Ἄρας ὁ Φαρνάκιος ἐκ γῆς πηλίνης,
Ἀνῆλθεν εἰς ἔδαφος οἴκου Κυρίου.

Εἰς τὸν Ἔρωτα.

Ἐρῶν ὑπῆρχεν οὐρανῶν κάλλους Ἔρωσ,
Πρὸς οὓς μεταστάς, ὥς περ ἦρα χαιρέτω.

Εἰς τὸν Φῖρμον καὶ Φιρμῖνον.

Θρόνοι νοητοὶ Φιρμῖνος τε καὶ Φῖρμος,
Οἷς ἐγκάθεται Βασιλεὺς τῶν Ἀγγέλων.

Εἰς τὸν Κυριακὸν καὶ Λογγῖνον.

Κυριακὸν Λογγῖνον ὡς ἰσαγγέλους,
Θεὸς τίθησιν ἰσοτίμους Ἀγγέλοις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ ἀνάμνησις τῆς ὑπὲρ λόγον καὶ πᾶσαν ἐλπίδα δοθείσης ἡμῖν βοηθείας παρὰ τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, διὰ τῶν πρεσβειῶν τῆς ἀσπόρωσ αὐτὸν τεκούσης, κατὰ τῶν διὰ γῆς τε καὶ θαλάσσης κυκλωσάντων τὴν καθ' ἡμᾶς Βασιλίδα τῶν πόλεων καὶ πανωλεθρία παραδοθέντων καὶ τελείῳ ἀφανισμῶ.

Στίχ. Πόλιν σὴν, Χριστέ, πρεσβείαις τῆς Μητρός σου,
Βαρβαρικῆς ἔσωσας πανωλεθρίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ἁγίων Ὁσιομαρτύρων Λεωνίδος, Λιβύης καὶ Εὐτροπίας, τῆς μὲν διὰ πυρὸς, τῶν δὲ, διὰ ξίφους τελειωθεισῶν.

Στίχοι. Εἰς τὴν Λεωνίδα.

Πηδᾶ Λεωνὶς εἰς τὸ πῦρ τῆς καμίνου,
Ὡς εἰς τροφὴν λέαινα πεινώσα σφόδρα.

Εἰς τὴν Λιβύην.

Κομμωτικόν τι βάμμα νύμφη Κυρίου,
Βάπτῃ Λιβύη δοῦσα τὴν δέριν ξίφει.

Εἰς τὴν Εὐτροπίαν.

Ὁ κόσμος αὐχῶν νοσσιᾶς συσχεῖν δίκην,
Ἐπ' Εὐτροπίας παίζεται τετμημένης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ὄσιος Σίμων, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Σορὸς, Σίμωνι σαρκὸς ἐστὶν ἐστία,
Πόλος δὲ τούτῳ πνεύματος κατοικία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ὄσιος Διονύσιος, ὁ κτίτωρ τῆς ἐν ὄρει τοῦ Ἄθω ἱεραῆς καὶ κοινοβιακῆς Μονῆς τοῦ τιμίου Προδρόμου, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Κτίτωρ Μονῆς σὺ τοῦ μεγίστου Προδρόμου,
δειχθεὶς ἐνοικεῖς νῦν Μοναῖς ταῖς τοῦ πόλου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὁσιος καὶ πνευματοφόρος Δομέτιος, ὁ φίλος

καὶ συνασκητῆς τοῦ ῥηθέντος Ἁγίου Διονυσίου, ὁ καὶ ποιμὴν καὶ Ἑγούμενος χρηματίσας τῆς αὐτῆς κοινοβιακῆς Μονῆς τοῦ Διονυσίου, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Δόμους παρελθὼν τοὺς κάτω Δομέτιος,
Ἄνακτόροις νῦν ἐγχορεύει τοῖς ἄνω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Θεολήπτου, μητροπολίτου Φιλαδελφείας, τοῦ Ἀθωνίτου, νηπτικῆς πατρὸς, μυστικῆς θεολόγου καὶ φιλοκαλικῆς ποδηγέτου.

Στίχ. Θεόληπτος πέφνηας κλήσει καὶ πράξει,
Θεόληπτε ἅγιε μύστα Κυρίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Μεθοδίου τοῦ ἡγιασμένου, τοῦ ἐν Νηβρούτῳ τῆς Κρήτης ἀσκήσαντος.

Στίχ. Κρήτην τιμῶμεν ὡς εὐκλεᾶ πατρίδα,
Τὴν ὁσίους τίκτουςαν φαινεστάτους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ὁσίων συζύγων καὶ ἡγεμόνων τοῦ Μουρόμ, Πέτρου καὶ Φεβρωνίας, τῶν διὰ τοῦ ἁγίου σχήματος μετονομασθέντων Δαβίδ καὶ Εὐφροσύνης, τῶν θαυματουργῶν. (†1228)

Στίχ. Ἦλλαξαν ζυγὸν σαρκικῆς συζυγίας,
Καὶ Χριστοῦ ζυγὸν εἴληφان Ἠγεμόνες.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Μαρτυρίου τοῦ ἐπισκόπου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου νέου ὁσιομάρτυρος Προκοπίου, τοῦ ἐκ Βάρνης καταγομένου, καὶ ἀθλήσαντος ἐν Σμύρῃ. (†1810)

Στίχ. Ἀθλήσας στερόδῳ τὸν πρῶην τρώσαντά σε,
Ἐτρώσας ἐχθρόν, Προκόπιε, καιρίως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου νεομάρτυρος Γεωργίου, τοῦ ἐξ Ἀτταλείας, ἐν Κρήνῃ μαρτυρήσαντος. (†1823)

Στίχ. Χριστῷ γεωργῶ, Γεώργιε, τῶν ὄλων,
Ἀθλητικὴν ἤνεγκας νῦν γεωργίαν.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Καταβασίαι σύντομαι τῆς Θεοτόκου. Ἦχος $\frac{1}{\delta 2}$ Βου ξ

Ψάλλονται ἀπὸ τῆς 22ας Σεπτεμβρίου μέχρι τῆς 7ης Νοεμβρίου, ἀπὸ τῆς 10ης Φεβρουαρίου μέχρι τῆς ἐνάρεως τοῦ Τριωδίου, τῆς Β', Δ' καὶ Ε' Κυριακῆ τῶν νηστειῶν καὶ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τῶν ἁγίων Πάντων μέχρι τῆς 26ης Ἰουλίου.

ὠδὴ α'

A^{B8} νοι ξω το στο μα μ8 και πλη ρω θη σε
ται Πνευ μα τος $\frac{\theta}{\gamma}$ και λο γον ε ρευ ξομαι τη βασι
λι δι μη τρι $\frac{\theta}{\gamma}$ και ο φθη σομαι $\frac{\Delta}{\delta 2}$ ^{Πα} φαι δρωσπα νη γυ ρι

ζων και α σωγη θεο μενος ταυτηστα θαυματα

ὠδὴ γ'

Τους σου ουσ υμνολογησθε ο το ο κε

η ζωσakai αφθονος πηγη θιασονσυγκροτη

σαντας πνευματικον στερεωωσον και εν τη

θειαδοξιαστεφανωνδοξηςαξιωσον

ὠδὴ δ'

Την ανεξιχνιασονθειανβληνητης

εκ της Παρθενωσσωκωσεωςστυψι

στυχοοπροφητηςΑββακωκατανοωνε

κραυγααζεδοξατηδυναμεισ Κυριε

ὠδὴ ε'

Εξεστητασμπανταεπιτηθεια

δοξησσυγααραπειρογαμεπαρθενε

νεεεσχεςενμηητρατωνεπιπαντων

ΘεονκαιτετοκασαχρονονΥιονπασι

τοιοις υμνισισωτηριιανβραβευσ

σα

ὠδὴ ε'

Τ^{Πα} ἣν θειαν ταυτην και παν τιμον τε λβν τες ε ορ
 τὴν οι θε ο φρονες της Θε ο ο μη τορος δευ τετας
 χει ρας κρο τη σω μεν τον εξ αυ της τε χθε εν
 τα Θε ον δο ξα ζοντες

ὠδὴ ζ'

Ο^{Ββ} υκ ε λα α τρε ευσαν τη κτι σει οι οι θε ο
 φρονες πα ρα τον κτι σα αν τα αλ λα πυ ρο ος
 α παι λην αν δρει ως πα τη σαντες χαι ροντες ε ψαλ
 λον ^{Πα} Υ περ υ μνη η τε ^{Ββ} ο των πα τε ρων Κυ ρι
 ος και Θε ος ευ λο γη το ος ει

ὠδὴ η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Π^{Ββ} αι αι δας ευ α γεις εν τη κα μι ι
 νω ο το ο κοσ της Θε ο το κβ δι ε σω σα το
 το τε με εν τυ πω μενος νυν δε ε νερ γω με ε

νος ^Μ την ^{Δι} οι κς με νην ^Δ α πα σαν ^Δ α γει ρει
 ψα ^{Πα} αλ λς ^Δ ε σαν ^Δ τον Κυ ρι ο ον ^Δ υ υ μνει τε τα
 ερ ^{Ββ} γα ^Δ και υ πε ρυ ^Δ ψου ου τε ^Δ εις ^Δ παν τας τς αι
 ω ^Δ ω να α α ^Δ α ας

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Η ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

1 ^Δ ^{Ββ}
 Με ^Δ γα λυ νει η ψυ χη ^Δ μς τον Κυ ρι ον ^Δ και
 η ^Δ γαλ λι α σε το ^Δ πνευ μα ^Δ μς ^Δ ε πι τω Θε
 ω ^Δ ω τω ω σω τη ρι ^Δ μς

T ^{Ββ}
 ην ^Δ τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο ^Δ τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ ^Δ την α δι
 α φθο ο ρως Θε ον Λο γον ^Δ τε κου σαν την ον τως Θε
 ο ^Δ το κον σε ε με γα λυ νο μεν

2 ^Δ ^{Ββ}
 Ο ^Δ τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω
 σιν της ^Δ δς λησαυ τς ^Δ ι δς γαρ α πο τς νυν μα
 κα ρι ^Δ ε ^Δ σι με πασαι αι γε νε αι

T^{B8} ην τιμιωτεραν των Χερουβιμ και ενδο
ξοτεραν ασυγκριτως των Σεραφειμ⁶ την αδι
αφθορωσθεον Λογον τεκουσαν την οντως Θε
οτοκον σεεμεγαλυνομεν⁶

3 ^χ **Ο**τι εποιησε μοι μεγαλεια ο
δυνατος⁶ και αγιον το ονομα αυτου⁶ και
το ελεος αυτου εις γενεαν και γενε
αν^χ τοις φοβουμενοις αυτον⁶

T^{B8} ην τιμιωτεραν των Χερουβιμ και ενδο
ξοτεραν ασυγκριτως των Σεραφειμ⁶ την αδι
αφθορωσθεον Λογον τεκουσαν την οντως Θε
οτοκον σεεμεγαλυνομεν⁶

4 ^χ **Ε**ποιησε κρατος εν βραχιονι αυτου
διεσκορπισεν υπερηφανυς διανοι
ακαρδιων αυτων⁶

T^{B8} ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ⁶ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν⁶

5 ^χ **K**^{B8} α θει λε δυ να στας α πο θρονων⁷ και υ υ
ψω σε^Δ τα πει ν8 ς⁶ πει νων τας ε νε πλη σεν α γα
θω ων⁷ και πλ8 τ8 ςν τας ε ξα πε στει λε κε
ν8 ς⁶

T^M ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ^Δ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ^M την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν⁶ την ον τως
Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν⁶

6 ^χ **A**^{B8} ν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ τ8
μνη σθη ναι ε λε ς⁶ κα θως ε λα λη σε προς
τ8ς πα τε ρας η μων⁶ τω Α βρα^χ αμ^Δ και τω σπερ⁶

μα τι αυ τς ε ως αι ω νος

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α
φθο ρωσ Θε ον Λο γον τε κου ου σαν την ον τως
Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

ὠδὴ θ'

A πας γη γε νης σκι ρ τα τω τω πνευ μα τι λα
μπα α δα χς με νος πα νη γυ ρι ζε τω ω δε α
υ λων νο ο ων φυ σις γε ραι ρσ σα τα ι ε ρα
θαυ μα σι α της Θε ο μη η το ο ρος και
βο α α α α τω χαι ρις πα αμ μα κα ρι σε
Θε ο το κε α γνη α ει πα ρ θε νε ε ε ε ε

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις.

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος Δι-θ

A γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος η μων (δίς)

A γι ος Κυ ρι ος ο Θε ο ος η μων

υ ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον ημων και προ
σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ων αυ
τδ

ὁ β' χορός:

ο τι Α α γι ο ος ε στι

Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον Γ'.

Ἦχος Βου-θ.

Ο τι Χρι στο ος ε γη η γερ ται μη τις
δι α α πι στει ει τω ε φα νη τη η Μα
ρι ι α γαρ ε πει τα κα α θω ρα α θη τοις
εις α γρον α α πι ς ς σι μυ σταις δε πα α
λιν ω ω φθη α να κει με ε νοις ε εν δε κα
ους βα πτι ζει ει ν εκ πε εμ ψας εις ς ρα νς ς ς
ς ςς ο θεν κα τα βε βη κεν α α νε λη η
φθη ε πι κυ ρω ων το κη η ρυ γμα πλη θε
σι τω ων σημει ει ων

Θεοτοχίον.

Ο α να τει ει λας η η λι ος εκ πα α

στῆ ω ως νυμφι ι ος ἄ πο τῆ τα α φῶ
 ση ἡ μερον και το ον ἀ δη ην σκυ λε ευ σας και
 θα να τον κα ταρ γη η σας σε Τε κου ση ης προε
 σβει ει αις φως η μιν ε ε ξα πο ο στειλον φως
 φω τι ζο ον καρδι ι αις και τας ψυ χα α α α
 ας φως βα δι ζειν ἀ παν τας ε εμ βι βα α
 ζον εν τρι βοις προ ο σταγ μα α των σῶ και ο ο
 δοις τη ης ει ρη η νης

Εἰς τοὺς Αἶνους.

Ἦχος Δι-θ

Π α α α σα πνο ο η αι νε σα α τω τον
 Κυ υ υ ρι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ
 τω ω ων ου ου ρα α ανων αι νει ει ει τε α αυ
 τον ε ε εν τοι οι οις υ ψι ι στοις σοι προε πει
 υ υ μνοος τω ω ω Θε ε ε ε ω

Α ι νει τε α αυ το ον πα α αν τες οι Αγ γε ε λοι

α αυ του αι νει τε αυ τον πασαι αι δυ να α α

μει εις α α αυ του σοι πρε ε πει υ υ μνο ος

τω ω ω θε ε ε ε ω

Στίχ. α'. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον· δόξα αὕτη

ἔσται πασι τοῖς οσι οῖς α αυ του

Π α σα πνο η και πα σα α κτι ι ι σις σε δοξα ζει

Κυ υ υ ρι ε ο τι δι α του Σταυ ρου τον θα να

το ο ον κα τη ηρ γη η η σας ι να δει ξησ τοις λα

οις την εκ νε κρων σου ου α να α α α στα α α α

σιν ως μο νο ος φι ι λα α αν θρω ω ω ποσ

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν

εν στε ρε ω μα τι της δυ να με ε ως α αυ του

Ε ι πα τω σαν Ι ου ου δαι αι αι οι πωσ οι στρα τι

ω ται α πω λε ε σαν τη ρου ου ου ντε ες το ο ον Βα

α α σι λε ε α δι α τι γαρ ο λι θος ουκ ε φυ

λα ξε την πε ε τρα αν τη ης ζω ω ω ης η τον

τα φεν τα α α δο τω ω σαν η α να στα αν τα α

προσκυνει ει ει τω ω ω σαν λε ε γοντεες συν η

η μιν δο ξα τω πληθει των οι κτι ιρ μω ω ων σου Σω

τηρ η η μων δο ο ο ξα α α σοι

Στίχ. γ. Αινεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν

κα τα το πληθοστης με γα λω συ νης α αυ του

Xαι ρε τε λα οι και α γαλ λι ι α α α σθε Αγ

γε λος ε κα θη σεν εις τον λι ι ι ι θον του μνη η

η μα α α α τος αυ τος η μας ευ ηγ γε λι σα α

το ει ει πων Χρι στος α νε ε στη εκ νε ε κρω ω ων

ο ο Σω τη ηρ του κο ο ο σμου και ε πλη ρω

σε τα συ υμ πα αν τα α α ε ε ευ ω δι ι ας

χαι ρε τε λα οι οι οι και αι α γαλ λι α α

α α σθε

Στίχ. δ. Αινεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν εν

ψαλ τη ρι ω ω ω και αι αι κι θα α ρα

A γ γε λος μεν το ο χαι αι αι ρε προ της σης συλ λη
 ψε ω ω ως Κυ ρι ι ε τη Κε χα ρι τω με ε ε ε
 νη ε κο ο ο μι ι ι ι σεν Αγ γε λος δε το ον
 λι ι ι θον του εν δο ξου σου μνη μα α τος εν τη
 ση α να στα α α α σει ε κυ υ υ λι ι ι ι
 σεν ο με ε ε ε ε εν αν τι ι τη ης λυ
 υ υπης ευ φρο συ υ υ νης συμ βο ο ο λα α α μη η
 νυ υ υ ων ο δε ε ε ε ε ε αν τι θα α
 να α α του Δε σπο την ζω ο δο την κη ρυ υ υ τ τω
 ων η η η μιν δι ο βο ω με εν σοι ευ ερ γε τα
 των α α πα α αν τω ων Κυ ρι ι ε ε δο ο ο
 ξα α α α σοι

Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν

εν χορ δαι αις και αι αι ορ γα α νω

E ρ ραν μν ρα με τα α α α δα α κρ υ υ
 ων ε πι το μνη η η μα α σου ου ου αι αι αι Γυ

ναι αι κες και ε πλησθη χα ρας το στο ο ο
μα α α αυ των εν τω λε ε ε γει ει ν
α νε ε ε ε στη η ο Κυ υ υ υ υ υ ρι ος

Στίχ. Γ'. Αινείτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν
κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ

πα σα πνο η αι νε σα α τω τον
Κυ υ υ ρι ον

A ι νε σα τω σαν ε θνη και λα οι Χρι στο ο ο

ον τον Θε ο ο ο ν η η η μων τον ε κου σι ως

δι η μας σταυ ρον υ πο μει να αν τα και εν τω Α δη

τρι η με ρε ε ευ σα α α αν τα και προ σκυ

νη σα τω σαν αυ του την εκ νε κρων Α να α α α

στα α α α σιν δι ης πε φω τι ισ ται παν τα του κο

σμου τα α πε ε ε ρα α α τα

Στίχ. ζ'. Ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χεὶρ σου, μὴ
ἐπιλάθῃ των πε νη τω ω ω ν Σου ου ου εις τε ε

λος

E σταυ ρω θης ε τα φης Χρι στε ω ω ως η η

η βλ η η θης ε σκυ λευ σας τον θα να α τον ως Θε

ος και αι αι Δε ε σπο ο ο της δω ρου με νος τω κος

μω ζω η ην αι ω ω ω ω νι ι ι ι ον και το

με ε γα α ε ε ε λε ε ε ος

Στίχ. η'. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου,

διηγῆσομαι παν τα τα θα α αυ μα α α σι α α

σου

Ο ν τως πα ρα νο μοι σφρα γι σα α αν τε ε ες

τον λι ι θον μει ζο ο νο ος η η μας θαν μα το

ο ο ος η ξι ω ω ω σα α α τε ε χουσι την

γνω ω σιν οι φυ υ υ λα κες ση με ρον προ ηλ θε

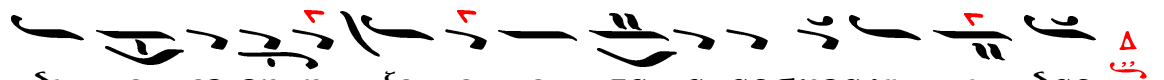
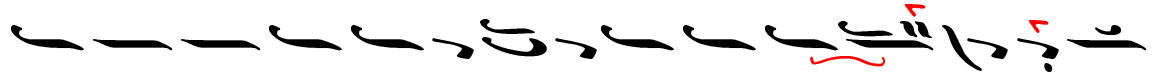

του ου μνη μα α τος και ε λε ε γον ει πα τε ο τι

η μων κοιμώ ω με ε ε νων ηλ θον οι Μαθη ται και εκ λε

ε ψαν α αυ τον και τις κλε πτει νε ε κρον μα λι στα

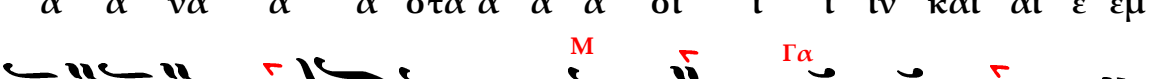
δε ε ε και αι γυ υ μνο ον αυ τος α νε ε ε

ε στη αυ τε ξου σι ω ως ως Θε ε ος κά τα λι πων και

 εν τω ω τα φω τα εν τα α φι α α α α

 αυ του δευ τε ι δε τε Ι ου ου δαι αι αι οι πως ου

 δι ε ερ ρη η ξε ε ε τα α ασφρα γι ι δας

 ο τον θα να τον πα τη σας και τω γε ε νει ει των

 αν θρω ω ω πων την α τε λευ τη τον ζω η ην δω

 ρου ου ου ου με ε ε ε νος και το με ε γα α

 ε ε ε λε ε ε ε ος

Ἐωθινόν Γ'

Ἦχος Γα ϕ

 Δ ο ξα α Πα τρι ι ι ι και Υι υι ω και

 αι Α γι ι ω ω Πνε ε ευ μα α α α τι ι

 Τ ης Μαγ δα λη νη η η ης Μα α ρι ι ι

 α ας την του Σω τη η η η ρο ος ευ αγ γε

 λι ι ι ι ζο ο με ε ε νης ε εκ νε ε κρων

 α α να α α στα α α α σι ι ι ιν και αι ε εμ

 φα α νει ει ει α αν δι α α πι στου ου ου ου

τες οι οι οι Μα α α α θη η η οι Μαθη η
 ται αι λαι αι αι αι ω νει δι ι ζο ο ον
 το το της κα α αρ δι ι ι ι α ας σκλη η η
 ρο ο ον αλ λα α α τοις ση μει ει ει ει οις κα
 θο πλι σθεν τες και θαν μα α σι προς το κη η ρυ υ υ
 υ γμα α α α α πε στε ε ελ λο ο ον το ο και
 Συ μεν Κυ ρι ι ε προ στον αρ χι φω τον α νε
 λη η η φθηης Πα τε ε ε ρα οι δε ε κη
 η η η η η η ρυ υ υ υ ε κη η ρυ υ
 το ο ο ο ο ο ο λο ο ο ο ο ο ον παν τα
 χου ου ου ου τον λο γο ον τοις θα αυ μα σι πι ι στου ου
 ου με ε ε νοι οι δι ο οι οι φω τι σθε ε εν
 τες δι ι α α αυ των δο ξα α α α ζο ο
 με ε ε εν Σου την εκ νε κρω ων α να α α α
 στα α α α σιν φι λα α α αν θρω πε Κυ υ
 υ υ υ υ ρι ι ε

Καὶ νῦν...

Ἦχος Δι-Θ

Υπερ εὐλογήμε ἐνη ὑπαρχεῖς Θεο
το κε Παρθε ἐνε διὰ γὰρ τῆς ἐκ
σαρκωθε ἐν τῷ ὁ ἀδης ἡχ μα λω τι ζαι ὁ Α
δαμ ἀνα κληταὶ ἡ κατὰ ρα νε νε ἐκρω
ται ἡ Εὐ ἀ ἡ λευ θε ρω ται ὁ θα να τος τε
θα να ἀ τω ται καὶ ἡ μεις ἐ ζω ὁ ποι ἡ θη μεν δι
ὁ ἀ νυ μνήν τες βο ὦ ὦ μεν ἐὺ λο γη τος Χρι
στος ὁ Θε ὁς ἡ μων ὁ ου τως εὐ δο κη σας δο ὁ
ὁ ξα σοι

Καὶ εὐθὺς ψάλλεται εἰς τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς
Ἡ ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Ἰωάννου Καββάδα, ἦχος Δι-Θ

Δοξα σοι τῷ δεῖξαν τὸ φῶς δοξα ἐν ὑ
ψι σοῖς Θε ὦ καὶ ἐπι γης εἰ ρη ἡ νη ἐν ἀν θρω ποῖς εὐ
δο κι ἰ ἀ
Υμνήμεν σε εὐλογῶμεν σε προσκυ νῶμεν σε

δο ξο λο γη μεν σε ευ χα ρι στη μεν σοι δι α την με
γα α λην σε δο ο ξαν

Κυ ρι ε βα σι λευ ε πη ρα νι ε Θε ε ε Πα
τερ παν το κρα α τος Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες Ι
η σε Χρι στε και Α α γι ον Πνε ευ μα

Κυ ρι ε ο Θε ος ο α μνος τη Θε ου ο Υι
ος τη Πα τρος ο αι ρων την α μαρ τι αν τη κο
ο ο σμη ε λε η σον η μας ο αι αι ρων
τας α μαρ τι ας τη κο ο σμη

Προσ δε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με νος
εκ δε ξι ων του Πα τρος και ε λε η σον η μας

Οτι συ ει μονος Α γι ος συ ει ει μο νος Κυ
ρι ος Ι η σης Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος
α μην

Καθ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω σε και αι
νε ε σω το ο νο μα α σε εις τον αι ω ω να

και εις τον αι ω να τσ αι ω νος

Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα

αυ τη α να μαρ τη τσφυ λα χθηη ναι η μας

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα

τε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον

το ο νο μα α σ ε ις τσ αι ω ω νας α μην

Γ ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σ ε φ η μας κα

θα περ η λ πι σα μεν ε πι σε

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ν με τα

δι και ω μα τα α σ ε

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη θης η μιν εν γε νε

α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η

σο ον με ι α σαι την ψυ χη ην μσ ο τι η μαρ το ον

σοι

Κ υ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα ξο ν με τσ

ποι ειν το θε λη μα α σ ε ο τι συ ει ο Θε ο ος

μᾶ

Οτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς ἐν τῷ φωτί

ἰσοοψοομεθα φως

Παράτεινοντο ἐλεοὺς σοῖς γινώσκῃ

σι ἰσεῖ Ἄγιος ὁ Θεὸς Ἄγιος ἰσχυ

ρος Ἄγιος ἀθανάτος ἐλεῆσον ἡ

μας

Δοξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰ

ῶνων ἀμήν

Αγιος ἀθανάτος ἐλεῆσον ἡμας

Ααααγιος ὁ Θεεος Ἄααα

αγιος ἰσχυρος Ἄγιος ὁ ἀθαα

αααααατος ἐλεῆσον ἡσον

ἡηηημααας

Σηημερον σωτηρία τῷ κόσμῳ γενεγο

νεν ^Δ α σω μεν τω α να σταν τι εκ τα φθ και αρ
 χη γω της ζω η ης ημων ^θ κα θε λων γαρ τω θα να
 τω τον θα α να τον ^Δ το νικος ε δωκεν η μιν ^Δ
 και το με γα ε λε ο ο ος ⁷ ^Δ
 * * * * *

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ

Τὰ ἕξαπλᾶ.

ᾠχος πλᾶ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον ^ν ^{δλ}
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^θ ^{γλ}
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^Δ
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^Δ ^{δλ}
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον ^θ ^{γλ}
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον ^ν ^{δλ}

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

ᾠχος πλᾶ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^ν ^{δλ}
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον ^θ ^{γλ}

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος ᾠδὴ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἀντίφωνον Α΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς ρβ΄ (102).

Ἦχος Δι θ

Στίχ. α΄. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντὸς μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Ταῖς πρε σβει αῖς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σωσον η μας

Δ

Στίχ. β'. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ

σωσον η μας

Δ

Στίχ. γ'. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ

σωσον η μας

Δ

Στίχ. δ'. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ

σωσον η μας

Δ

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο ο κ ο υ Σ ω τ ε ρ σ ω

σ ο ν η μ α α ς

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρμε' (145).

Στίχ. α'. Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· φαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Σ ω σ ο ν η μ α α ς γ ι ε ε θ ε ο υ ο α ν α

σας εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλλη λυι

α

Στίχ. β'. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

σας εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλλη λυι

α

Στίχ. γ'. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

σας εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλλη λυι

α

Στίχ. δ'. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεὸς σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

σας εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλλη λυι

α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει καιεις τες αι ω νας των αι ω

νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τῶ Θε ου α
 θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος
 δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρκω θη
 ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει
 παρ θε νῶ Μα ρι ι ας α τρε πῶς ε ναν θρω πη
 σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω
 θα να τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι
 α α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τῶ Πα τρι
 και τῶ Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α
 ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
 καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
 Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ'. Ψαλμὸς ριζ' (117).

Ἦχος Δι-θ.

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. γ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Ο τε κα τη ηλ θες προς τον θανατον η ζω η η
 α θα α να τος το τε τον Α δην ε νε εκρωσας
 τη α στραπη της θεο τητος ο τε δε και τους
 τε θνε ω τας εκ των κατα χθο νι ων α νε ε στη
 σας πασαι αι δυναμει των επουρα νι ων ε
 κραυγα ζον Ζω ο δο τα Χρι στε ο Θε ος η μων
 δο ο ο ξα σοι το τρίτον δο ο ο ξα σοι οι οι

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εισοδικόν. Ἦχος β΄.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος Δι-θ

Δ ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω
 μεν Χρι στω ω ω ω σω στον η μα ας Υι ε ε
 Θε ου ο α να στα α α ας εκ νε κρω ω ω ω
 ων

ὁ β΄ χορός:

Ψαλλον τας σοι αλ λη λυ ρ ι α

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον.
(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

Ἦχος Δι-θ

Ο τε κα τη ηλ θες προσ τον θα να τον η ζω η η
α θα α να τος το τε τον Α δην ε νε εκρωσας
τη α στρα πη της Θε ο τη τος ο τε δε και τους
τε θνε ω τας εκ των κα τα χθο νι ων α νε ε στη
σας πα σαι αι δυ να μεις των ε που ρα νι ων ε
κραυ γα ζον Ζω ο δο τα Χρι στε ο Θε ος η μων
δο ο ο ξα σοι

Εἶτα τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου. Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος Δι-θ

Μ νη η μη δι και ε μετ εγ κω μι ι ι
ων σοι δε αρ κε σει η μαρ τυ ρι α τς Κυ ρι ε
Προ οδρο με α νε δει χθης γαρ ον τως και Προ φη
των σε βα σμι ω ω τε ρος ο τι και εν ρει
θροισ βα πτι σαι κα τη ξι ω θης τον κη ρυτ το μενον

ο θεν της α λη θει ας υ περ α θλησας χαι αι αι αι
 ρων ευ ηγ γε λι σω και τοις εν α δη Θε ον φα νε
 ρωθεν τα εν σαρ κι τον αι ρον τα την α μαρ
 τι αν τδ κο ο ο σμδ και πα ρε χοντα η μιν το
 με γα ε ε ε λε ος

Ἀπολυτίκιον. Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

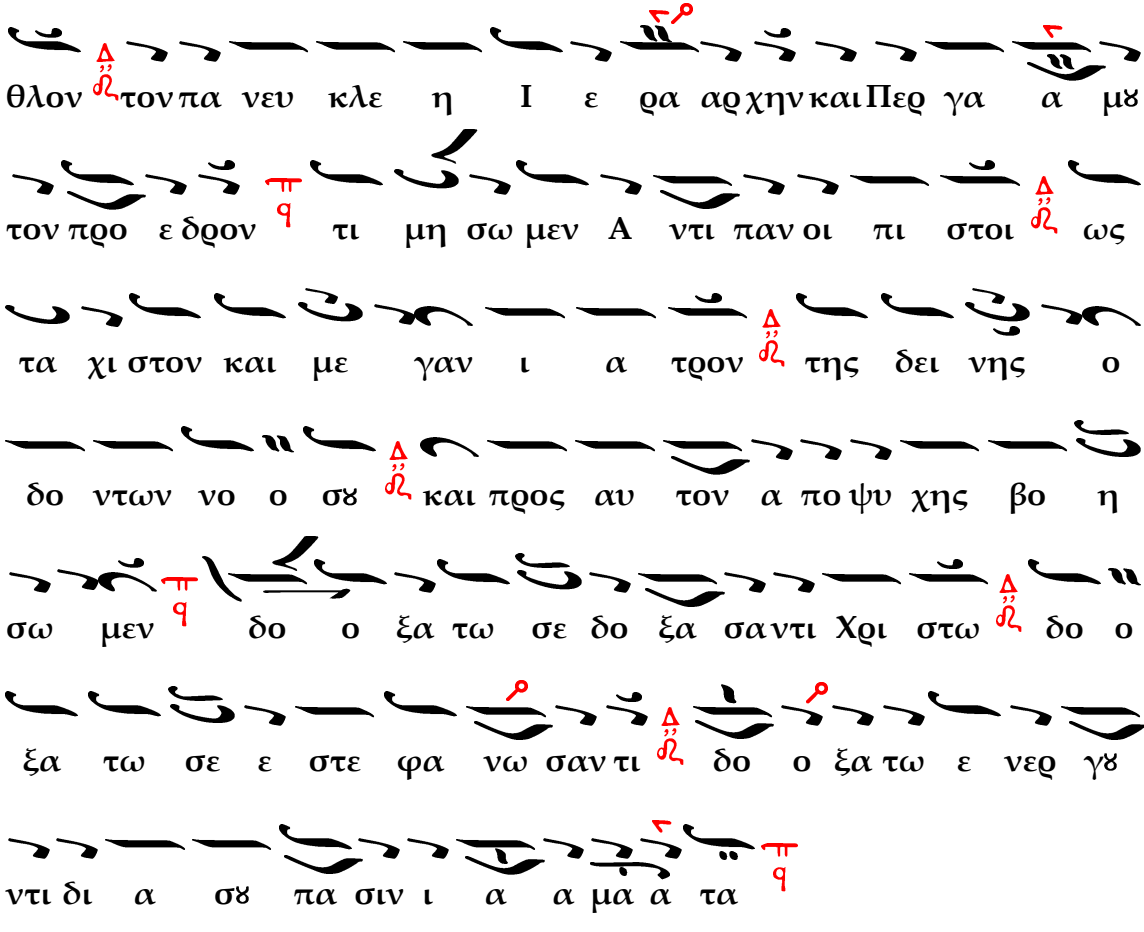
Ἦχος Δι-θ

A πο ο στο λε Χρι στω τω Θε ω η γα πη
 με ε ε νε επι τα χυνον ρυσαι λα ον α να
 πο λο ο γητον δε χε ται σε προσπι ι πτον τα ο
 ε πι πε σο ντα τω στη θει κα τα δε ξα με νος ον
 ι κε τευ ε Θε ο λο γε και ε πι μο νον νε φος ε
 θων δι α σκε δα α α σαι αι τδ με νος η
 μιν ει ρη νην και το με γα ε ε ε λε ος

Ἀπολυτίκιον. Ἁγίου Ἀντίπα.

Τῆς ἐρήμου πολίτης. Ἦχος Πα ρ

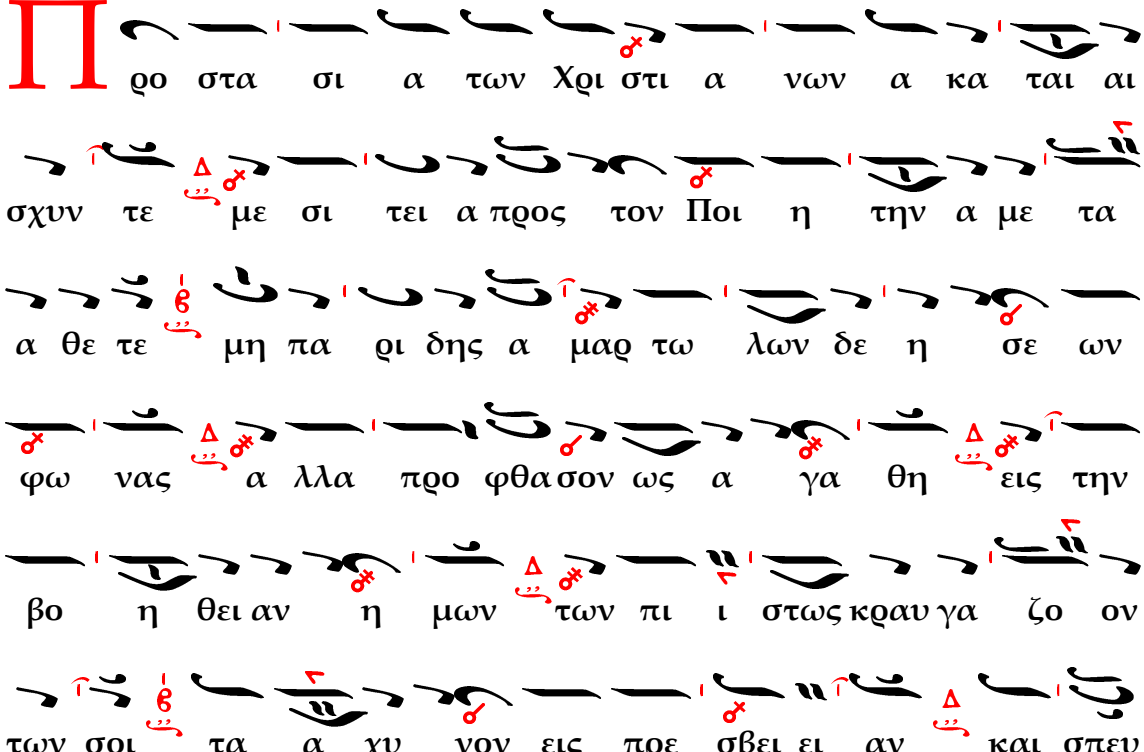
M υ ρο βλυτην τον θει ον και μαρ τυ ρων τον συ να

 θλον ^Δ τον πα νευ κλε η Ι ε ρα αρχην και Περ γα α μϛ
 τον προ ε δρον ^π τι μη σω μεν Α ντι παν οι πι στοι ^Δ ως
 τα χι στον και με γαν ι α τρον ^Δ της δει νης ο
 δο ντων νο ο σϛ ^Δ και προς αυ τον α πο ψυ χης βο η
 σω μεν ^π δο ο ξα τω σε δο ξα σαντι Χρι στω ^Δ δο ο
 ξα τω σε ε στε φα νω σαντι ^Δ δο ο ξα τω ε νε ρ γϛ
 ντι δι α σϛ πα σιν ι α α μα α τα ^π

Κοντάκιον τῆς Θεοτόκου.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργόν)

Ἦχος Δι - θ

Π ρο στα σι α των Χρι στι α νων α κα ται αι
 σχυν τε ^Δ με σι τει α προς τον Ποι η την α με τα
 α θε τε ⁶ μη πα ρι δης α μα ρ τω λων δε η σε ων
 φω νας ^Δ α λλα προ φθα σον ως α γα θη ^Δ εις την
 βο η θει αν η μων ^Δ των πι ι στως κραυ γα ζο ον
 των σοι ⁶ τα α χυ νον εις πρε σβει ει αν ^Δ και σπευ

σον εις ι κε σι ι αν η προ στα τευ ου σα
α ει Θε ο το κε των τι μων των σε ε ε

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-θ

A α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος
α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α
α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο
ον η μα ας

Τό τρίτον.

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ο ος
α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η
σο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα
τι

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ναι ω
νων α μην

A α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μισ Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α

α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ος

A α α α α α γι ι ι α α γι

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Κυριακῆς Γ' ἑβδομάδος ἐπιστολῶν.

Προκείμενον καὶ Ἀλληλουῖα τοῦ ἤχου.

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἤχος β'.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

(Ψαλμὸς ριζ').

Ἰσχύς μου καὶ ὕμνησίς μου ὁ Κύριος καὶ ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν. (ριζ' 14)

Στίχ. Παιδεύων ἐπαίδευσέ με ὁ Κύριος καὶ τῷ θανάτῳ οὐ παρέδωκέ με. (ριζ' 18)

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος Δι-θ.

Ισχυ υς μᾶ και υ μνη σις μᾶ ο Κυ υ ρι ος

και ε γε νε το μοι εις σω τη ρι ι ι ι αν

Χ Παι δευ ων ε παι δευ σε με ο Κυ υ ρι

ος και το θα να τω ου πα ρε δω κε ε με

Ισχυ υς μᾶ και υ μνη σις μᾶ ο Κυ υ ρι ος

και ε γε νε το μοι εις σω τη ρι ι ι ι αν

Χ Ε ξο μο λο γη σο μαι σοι ο τι ε πη κᾶ

σα ας μᾶ και ε γε νᾶ μοι εις σω τη ρι ι

αν

Ισχυ υς μᾶ και υ μνη σις μᾶ ο Κυ υ ρι ος

Δ και ε γε νε το μοι εις σω τη ρι ι ι ι α α

αν Δ

Ο διάκονος: Σοφία.

Ο αναγνώστης:

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Ῥωμ. ε' 1-10)

Ο διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ἀδελφοί, δικαιοθέντες ἐκ πίστεως εἰρήνην ἔχομεν πρὸς τὸν Θεὸν διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, δι' οὗ καὶ τὴν προσαγωγὴν ἐσχήκαμεν τῇ πίστει εἰς τὴν χάριν ταύτην ἐν ἣ ἑστήκαμεν, καὶ καυχώμεθα ἐπ' ἐλπίδι τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ. Οὐ μόνον δέ, ἀλλὰ καὶ καυχώμεθα ἐν ταῖς θλίψεσιν, εἰδότες ὅτι ἡ θλίψις ὑπομονὴν κατεργάζεται, ἡ δὲ ὑπομονὴ δοκιμὴν, ἡ δὲ δοκιμὴ ἐλπίδα, ἡ δὲ ἐλπίς οὐ καταισχύνει, ὅτι ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ ἐκκέχυται ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν διὰ Πνεύματος Ἁγίου τοῦ δοθέντος ἡμῖν. Ἔτι γὰρ Χριστὸς ὄντων ἡμῶν ἀσθενῶν κατὰ καιρὸν ὑπὲρ ἀσεβῶν ἀπέθανε. Μόλις γὰρ ὑπὲρ δικαίου τις ἀποθανεῖται· ὑπὲρ γὰρ τοῦ ἀγαθοῦ τάχα τις καὶ τολμᾷ ἀποθανεῖν. Συνίστησι δὲ τὴν ἑαυτοῦ ἀγάπην εἰς ἡμᾶς ὁ Θεός, ὅτι ἔτι ἀμαρτωλῶν ὄντων ἡμῶν Χριστὸς ὑπὲρ ἡμῶν ἀπέθανε. Πολλῶ οὖν μᾶλλον δικαιοθέντες νῦν ἐν τῷ αἵματι αὐτοῦ σωθησόμεθα δι' αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ὀργῆς. Εἰ γὰρ ἐχθροὶ ὄντες κατηλλάγημεν τῷ Θεῷ διὰ τοῦ θανάτου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, πολλῶ μᾶλλον καταλλαγέντες σωθησόμεθα ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ.

Ἀλληλούϊα (γ'). Ἦχος β'. (Ψαλμὸς ιθ').

Ἦχος Δι-θ

Α λλη λη ι ι α A α λλη η λη η η η
ι ι ι ι α A α α αλ λη η λη η
η η η η η ι ι α α α

Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, ὑπερασπίσαι σου

Δ

το ο νομα τϛ Θε ς Ι α α κωβ

A λλη λϛ ï ï α A α λλη η λϛ ς ς ς
ï ï ï ï α A α α αλ λη η λϛ ς
ς ς ς ς ς ï ï α α α

Κύριε, σῶσον τὸν βασιλέα, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν, ἐν ᾗ ἂν ἡμέρα

ε πι κα λε ε ε σω ω ω με θα α σοι

A λλη λϛ ï ï α A α λλη η λϛ ς ς ς
ï ï ï ï α A α α αλ λη η λϛ ς
ς ς ς ς ς ï ï α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακῆς Γ' Ματθαίου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαίου (στ' 22-33).

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ὁ λύχνος τοῦ σώματός ἐστιν ὁ ὀφθαλμός· ἐὰν οὖν ὁ ὀφθαλμός σου ἀπλοῦς ᾗ, ὅλον τὸ σῶμά σου φωτεινὸν ἔσται· ἐὰν δὲ ὁ ὀφθαλμός σου πονηρὸς ᾗ, ὅλον τὸ σῶμά σου σκοτεινὸν ἔσται. Εἰ οὖν τὸ φῶς τὸ ἐν σοὶ σκότος ἐστί, τὸ σκότος πόσον; Οὐδεὶς δύναται δυοῖς κυρίοις δουλεύειν· ἢ γὰρ τὸν ἓνα μισήσει καὶ τὸν ἕτερον ἀγαπήσει, ἢ ἐνὸς ἀνθέξεται καὶ τοῦ ἑτέρου καταφρονήσει· οὐ δύνασθε Θεῷ δουλεύειν καὶ μαμωνᾷ. Διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν, μὴ μεριμνᾶτε τῇ ψυχῇ ὑμῶν τί φάγητε καὶ τί πίητε, μηδὲ τῷ σώματι ὑμῶν τί ἐνδύσησθε· οὐχὶ ἡ ψυχὴ πλεῖον ἔστιν τῆς τροφῆς καὶ τὸ σῶμα τοῦ ἐνδύματος; Ἐμβλέψατε εἰς τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, ὅτι οὐ σπεύρουσιν οὐδὲ θερίζουσιν οὐδὲ συνάγουσιν εἰς ἀποθήκας, καὶ ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος τρέφει αὐτά· οὐχ ὑμεῖς μᾶλλον διαφέρετε αὐτῶν; Τίς δὲ ἐξ ὑμῶν μεριμνῶν δύναται προσθεῖναι ἐπὶ τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ πῆχυν ἓνα; Καὶ περὶ ἐνδύματος τί μεριμνᾶτε; καταμάθετε τὰ κρίνα τοῦ ἀγροῦ πῶς αὐξάνει· οὐ κοπιᾷ οὐδὲ νήθει· λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι οὐδὲ Σολομῶν ἐν πάσῃ τῇ δόξῃ αὐτοῦ περιεβάλετο ὡς ἐν τούτων. Εἰ

δὲ τὸν χόρτον τοῦ ἀγροῦ, σήμερον ὄντα καὶ αὔριον εἰς κλίβανον βαλλόμενον, ὁ Θεὸς οὕτως ἀμφιέννυσιν, οὐ πολλῶ μᾶλλον ὑμᾶς, ὀλιγόπιστοι; Μὴ οὖν μεριμνήσητε λέγοντες, τί φάγωμεν ἢ τί πῖωμεν ἢ τί περιβαλώμεθα; Πάντα γὰρ ταῦτα τὰ ἔθνη ἐπιζητεῖ· οἶδεν γὰρ ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος ὅτι χρήζετε τούτων ἀπάντων. Ζητεῖτε δὲ πρῶτον τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ, καὶ ταῦτα πάντα προστεθήσεται ὑμῖν.

ᾠδὴ Ἰδιᾶ

ο ξα α σοι Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι
 ι ε ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ο ξα α
 σοι οι οι οι

Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου

ᾠδὴ Πα

Ο^{Μ Πα} ι τα α α α α α α α α α α α Χε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ρου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου Χε
 ρου ου βι ι ι ι ι ι ι μ μ υ υ υ υ
 στι ι ι ι ι μ υ υ υ υ υ στι ι κω ως
 ει ει ει ει κο ο υι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ζο ο ο ο ο ο ο ο ει ει κο ο νι ι ι ι

ζο ο ει κο νι ζον τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ες και αι αι αι και αι αι αι αι αι αι αι αι

τη ζω ο ο ποι οι οι οι οι οι οι οι οι ζω

ο ποι ω ω ω ω ω ω ω Τρι α α α

α α α α α α α α α α α α α α α α

α τρι α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α δι τον τρι σα α α

α γι ον υ υ υ μνο ον προ ο σα α α δον τε

ες πα α α α α α α α α α α α α α σαν

την βι ο ο τι ι ι ι ι ι ι ι ι ι βι

ω τι κη η η η η η η η η ην α πο θω

ω ω με ε θα με ε ε ε ε ε ε ε ρι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι με ε ρι ι μνα αν

Ως το ον Βα σι λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

Κε
 χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε ε ε α των ο ο λων
 υ πο δε ξο ο ο με ε νοι οι
 Ταις αγ γε ε λι ι ι αγ γε λι και αι αι αι αι
 αι αις α ο ρα α α α α α α τως δο ρυ φο
 ρου ου ου με ε νον τα α α α α α α ξε ε σι ιν
 Αλ λη λου ου ι α α α α α α α α α
 α α α α α

Τὰ παρόντα ἀπό τὴν "Θεία Λειτουργία" τοῦ Παναγιώτου Παπᾶ.

Ἦχος Δι-θ

Κ υ ρι ε Ε λε η η σον
 Κ υ ρι ε Ε λε ε η η η σον
 Κ υ ρι ε Ε λε η η σον
 Κ υ υ ρι ε Ε λε η η σον
 Π α ρα σχα Κυ ρι ι ε
 Π α ρα σχα ς Κυ ρι ι ε

Π α ρα α σχϑ Κυ υ ρι ι ι ε

Π α ρα α σχϑϑ Κυ υ ρι ε

Π α ρα α σχϑϑ Κυ ρι ι ε

Π α ρα σχϑϑ Κυ ρι ι ε

Σ οι οι Κυ ρι ι ε

Α μη η η η η ην

Κ αι τω πνευ μα τι ι σϑ

ἢ ἕτερον

Κ αι τω πνευ μα τι ι ι σϑ

Λειτουργικὰ σύντομα, Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος Δι-θ.

Π α τε ε ρα Υι ον και Α γι ον Πνε ευ

μα Τρι α दा ο μο ου σι ον και α χω ρι

σον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ

ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

* * *

Ε λε ον ει ρη η νης θυ σι αν αι νε σε ως

Κ αι με τα τσ πνευμα το ος σθ

Ε χο μεν προς τον Κυ υ ρι ον

Α ξι ον και δι και ον και ἄλλως :

Α ξι ον και δι ι και αι αι ο ον

Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ ρι ος Σαβ βα

ωθ πλη ρης ο ς ρα νος και η γη της δο ξης σθ

ω σαν να εν τοις υ ψι ι σοις ευ λο γη με νος

ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι

ς ω σαν να εν τοις υ ψι ι στοις

Σ ε ε υ μνη ς μεν σε Ευ λο γη ς μεν

σοι ευχαριστῶμεν Κυυριε και δεομε
 θασο Θεοσ ημων * και ἄλλως : ο Θεο ο ος
 η η η μων

Ετονίσθησαν ιζ' Αυγ. ,αθζζ', ἀντεγράφησαν ε' Ίαν. ,βις', ΙΑ.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου. Ἦχος Δι

Δι
 Αξιον εστιν ως ααλη ηηθωωως
 μααακααριζειειεινσετην Θεεεεο
 τοοοκον την αειμακααριστοοονκαι
 παναμωωμηηητοοοονκαιαιαι
 μητεεερατου Θεου ου ηηημωωω
 ωντηηηντιμιιιωτεεεραντων
 Χεερουουουβιιιιμ και αιαιεεν
 δοοοξοτεεερααανασυγκριι
 τωσ των Σεεραααφιιιιμηηην
 αδιιιιαφθοοορωωως Θεοοον Λο
 γοοντεεεκσσσσαν την οντωωως
 Θεεεεοτοκονσεμεγαλυυνοοο
 μεεεεεν

Ἄξιον ἔστιν, Ἰωάννου Ἀρβανίτη, ἦχος Δι-Θ.

A ^{Δι} ξι ον ε ε στιν ως α α λη η η
 θω ω ω ως μα κα ρι ζειν σε την Θε ο ο το ο
 ο ο κον ^Ζ την α ει μα κα α ρι στο ο ον και αι
 πα να μω ω μη η το ο ο ον και μη η τε ε
 ε ρα τϑ Θε ϑ ϑ η η μω ω ω ων την τι
 μι ω ω τε ε ε ε ραν των Χε ε ρϑ ϑ βι ι
 ι ιμ και εν δο ξο ο τε ε ε ε ραν α συγ
 κρι ι τως των Σε ε ρα α φι ι ι ιμ την α
 δι α α φθο ο ο ο ρω ω ως Θε ο ον Λο γο ον
 τε ε ε κϑ ϑ ϑ ϑ ϑ σαν ^Δ την ο ον τως
 Θε ε ε ο το ο ο κον σε με ε γα α α λυ
 υ νο ο ο ^Χ με ε εν ^Δ

Ἐτονίσθη κα' Δεσ. , βή, ἐξηγήθη και ἐγράφη κς' Ὀκτ. , βιθ', Ἰ.Α.

Ἄξιον ἔστιν, Ἰωάννου Ἀρβανίτη, ἦχος Δι-Θ.

A ^{Δι} ξι ον ε στι ιν ω ως α λη η θως μα κα

ρι ι ζει ει ει εν σε τη η ην Θε ο ο
 το ο ο ο ο ο κον την α ει μα κα α ρι ι στον
 και αι πα να α μω ω μη η η τον και μη τε
 ε ε ρα α α τθ Θε ε ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ η
 μων την τι μι ω τε ε ε ε ρα αν τω ω ω
 Χε ρθ ϑ βι μι και αι ε εν δο ο ξο ο
 τε ε ε ε ραν α συγ κρι ι ι τω ω ως
 τω ω ων Σε ε ε ε ε ρα φιμ την α δι ι ι
 ι α α α φθο ο ο ρω ως Θε ο ο ο
 ον Λο ο ο ο γο ον τε ε κθ ϑ ϑ σαν την
 ο ο ον τω ω ω ως Θε ε ο ο το ο ο
 ο ο κον ή Θε ο το ο ο ο κον
 σε ε ε με γα α λυ υ υ υ υ νο με ε ε
 ε ε ε ε εν

Ἐτονίσθη ἰδ' Σεπτ. , βθ', ἐξηγήθη καὶ ἐγράφη κς' Ὀκτ. , βιθ', Ἰ.Α.

Ἦχος Δι-θ

Πληρωθη η τω το στομα ημων αι νε σε
 ως σε Κυρι ε ο πως ανυμνησωμεν την δο ο
 ξαν σε ο τι η ξιωσας η μας των α
 γιων σε με τας χειν μυστηρι ι ι ι ων τη ρη σον
 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
 με εραν με λε των τας την δι και ο συ υ νη ν σε
 Α λλη λη λη ι α Α λλη λη λη ι α Α λλη
 λη λη ι α α α

Ἦχος Δι-θ

Χ **Ε** ι η το ο νο μα Κυ ρι ε ευ λο γη με
 νον α πο τ ε νυ ν και ε ως τ ε αι ω ω νος (δις)
Τ ο ο νο μα Κυ ρι ε ει η ευ λο γη
 με ε ε ε ε νο ο ο ο ν α πο τ ε νυ ν και ε ως
 τ ε αι ω ω νο ο ος